

متن پرسش

به نام خدای محمد (ص). سلام علیکم: حقیر تا اینجا که دروس شما را جلو آمده ام متوجه نقص خود در ندانستن و اشتباه فهمیدن، فهمیده ام و در مرتبه بعد به این فهم دوم هم آگاهی به نفهمیدن و ندیدن آگاه شده ام و این سلسله نفهمیدن بعد از هر مرتبه فهم و آگاه شدن به نفهمیدن هم آگاهم و به این آگاهی هم، آگاه به ندانستن موضوع کما هی هم آگاهم. حال می‌پرسم حالا که قرار است در هر مرحله در نفهمیدن باشم و در هر مرحله از بودن، باز هم در نفهمید باشم چه امیدی هست برای فقیر الی الله بودن و به خدای پیامبر نرسیدن. چه دلیلی دارد که من در معارف ادامه دهم؟ من که همش دارم می‌فهمم که نمی‌فهمم این که هیچ کمالی برای آن متصور نیست؟ حال چرا هر لحظه در زندگی فقط به سمت نقص و نفهمی بروم مگر بیکارم برای خود به جای کمال نقص بیاورم در صحنه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مگر کاری جز این داری که بفهمی به خودی خود هیچ نمی‌فهمی مگر آن که خداوند به لطف خود مددی بکند. چرا که فرمود: «الْعِلْمُ نَوْرٌ يَقْذِفُهُ اللَّهُ فِي قَلْبِ مَنْ يَشَاءُ» علم نوری است که خداوند به قلب هرکس خواست می‌اندازد. اگر این مطالعات همراه با رعایت حقوق افراد و عبادات باشد مقدمه می‌شود تا خدا لطف کند و ما را منور به علم نماید. موفق باشید